

Zonder verwachtingen zijn!

Boek 18 inmiddels, wat gaat het snel! Hoewel dit boek even op zich heeft laten wachten weet ik dat dit in mijn beleving het boek zal zijn wat het meest tot de verbeelding spreekt. Waar de meeste mensen het meest aan zullen hebben, doordat dit het boek is waar iedereen zich in kan vinden. Waar alle mensen die het lezen een stukje herkenning in zullen vinden, waardoor het erkennen, aanvaarden en accepteren van dat wat is, dat wat werkelijk en wezenlijk zo is, op geen enkele wijze meer ontkent kan worden. Omdat het ontkennen van, het zelf(s) onderkennen van dat wat zo voor de hand ligt door velen wordt gedaan. Door velen, die op de een of andere wijze de tijd nog niet hebben kunnen vinden om ermee aan de slag te gaan. Om met zichzelf aan de slag te gaan, want ER staat voor vele dingen maar de Eigen Realiteit is toch wel het meest belangrijke in de wereld waarin we leven, doordat iedereen zal kunnen en mogen dealen met dat wat er op zijn of haar pad komt. Iedereen zal kunnen en mogen dealen met dat wat nodig is om het leven te leven wat past en hoort, het leven te leven waar voordat dit ook maar gestart is, voor gekozen is. Het verkozen leven, het leven waaraan de voorkeur is gegeven.

Jouw leven is het leven waarvoor jij geboren bent. En heb je soms het idee, het gevoel of de behoefte om dit leven te laten, te laten voor wat het is, dan is het lezen van dit boek voor jou helemaal de moeite waard. Dan is het lezen van dit boek wellicht jouw redding. Dat waar jij door het lezen ervan de nodige dingen zult oppakken. Dat zult oppakken wat ervoor zorgt dat jij ook weer Volmaakt Gelukkig in jouw leven kunt zijn, door Volmaakt Gelukkig Jezelf te zijn en jezelf te wezen. Heel veel leesplezier en alle liefde om het te bewerkstelligen.

**We all need,
someone, something or even somehow!
Because we are unique, we are one,
we are a couple, we all are united.**

Liefdevol Samen zijn!

Inhoudsopgave:

Tekst Cover, Spreuk en de Inhoudsopgave	Pagina 1 - 4
Voorwoord	Pagina 5 - 22
<i>Zonder verwachtingen zijn!</i>	Pagina 23 - 25
Inleiding en woord van dank ineen!	Pagina 26 - 29
Liefde, licht en kracht, de levensadem!	Pagina 30 - 32 Pagina 33 - 36
Van Hoop naar Vertrouwen	Pagina 37 - 39 Pagina 40 - 41
Van Geloof naar Ontwikkelen ~ Ontmoeten	Pagina 42 - 43 Pagina 44
Van Eén naar Samen!	Pagina 45 - 46 Pagina 47
Liefdevol Samenzijn!	Pagina 48 - 49

Nawoord

Pagina 50

ISBN/EAN : niet van toepassing

© 2016, 'Zonder verwachtingen zijn'

Sonja Ulrich

Foto Cover: "De nieuwe symbolen"

www.dehofvanhetheden.nl

Voorwoord

Natuurlijk kies ik er opnieuw voor om een boek te schrijven wat mensen zal kunnen helpen, mogen inspireren, te doen wat nodig is. Te doen wat nodig is voor henzelf, de mensen waar zij van houden en in wezen voor iedereen die hen kent of het pad kruist van één van de mensen waarmee zij in het leven wat zij leven geconfronteerd zijn of worden of in wezen mee in verbinding staan. Want het verenigd zijn, het je verenigd voelen en het je verenigen, staat los van alles wat “officieel” in het hier en nu wordt vastgelegd, wordt vastgelegd en omschreven. Het verenigen is dat wat God in ieders belang, in ons aller belang heeft geregiseerd, geregeld en gecreëerd. Dat Hij dit nog steeds op gepaste wijze doet, dat Hij rekening houdt met de vrije wil, waardoor jij de persoon blijft die uiteindelijk de regie over jouw leven hebt, is wat daarmee zeker gesteld en veilig gesteld is. Omdat dit het cadeau is wat God aan elk en ieder mens gegeven heeft. Dit zelf(s) het cadeau is waar je de ander, ieder ander en alles wat ander(s) dan jij is, mee van dienst mag, kan en zal zijn. Want van dienst zijn, is jouw leven leven en dat doen waarmee en waardoor jij de ander van dienst zal kunnen en mogen zijn. Dat wat dienstbaar zijn is en jouw leven meer inhoud geeft dan, al het andere, ieder ander die dienstbaar is en daarbij vooral ook anders dan jij is kan.

Anders, door de ander en samen, anders, door de ander en los van, anders, door de ander en jouw, zijn of haar unieke waarde, jouw, zijn of haar Uniek Zijn. Het wezenlijk zijn, dat wat jij bent, jij als mens, jij alleen in het bijzonder. Want bijzonder zijn we allemaal, we zijn bij of met en of zonder. Omdat we het recht hebben om bij en met God te zijn, of met en of zonder Hem te leven. Ons eigen leven volledig zelf te leven.

Het leven met of zonder Hem te leven, doordat dit leven bij ons past en bij ons hoort, bijbehorend en bijpassend is. Dat dit op eenzelfde wijze geldt voor onze uniciteit zal daardoor ook meteen duidelijk zijn. Want Uniek staat voor Uw Naam In Elk Kind, Uniek staat voor Uw Normen In Elk Kind en Dankzij Jezus, Uw Nalatenschap In Elk Kind. Omdat Hij, evenals U God, de intentie en de liefde voelde, om Zijn Nalatenschap met iedereen die, alles wat leeft, kortom Zijn leven, Zijn dienst met de wereld te delen. Zijn leven, Zijn dienst met iedereen die en alles wat leeft te delen. Want Hij was bij Uitstek, de persoon die Uw Nalatenschap In Eniggeboren Kind met al zijn broers en of zussen zou kunnen delen, Hij die zonder zonde was, die zonder zonde is, zonder zonde zal zijn. Want het delen van Liefde met iedereen die en alles wat leeft, is in wezen dat wat het leven leven, het eigen leven leven, het leven in het algemeen belang leven, ieder leven in het algemeen belang leven, door dit leven te delen, het leven meer dan waard maakt. Het leven zelf(s) waardevol maakt, want dat wat het leven het leven waard maakt, is dat wat het leven voldoening geeft, is dat wat het leven iedere dag, ieder uur, iedere minuut of elk deel daarvan, kortom ieder moment zinvol en betekenisvol maakt, waardoor het altijd en “overal(l)” waardevol zal mogen zijn.

Waardevol door dienstbaarheid, waardevol door dat wat de toegevoegde waarde heeft en geeft, aan iedereen die en alles wat leeft. Aan iedereen die en alles wat het leven heeft. Aan iedereen die of alles wat het leven heeft wat voor hem of haar bestemd is, het leven heeft wat hem of haar de persoon maakt die naast de ander, naast ieder ander en naast alles wat anders is, dan hij of zij zal kunnen en mogen zijn. Zal kunnen en mogen zijn, door op die wijze te leven. Levend naast de ander zijn, door naast ieder ander te zijn, doordat je hiervoor kiest.

Dat je dit alleen al door het in jouw leven zijn bereikt, dit alleen al datgene is wat het leven van de ander, het leven van ieder ander en het leven van alles wat anders is juist weer de moeite waard maakt, is wat God, maar ook ik graag wil delen. Ja, wat ik Dankzij God die met mij is, maar daarbij ook naast ieder ander staat, ongeacht of deze persoon daar bewust van is, wil, kan en mag delen, omdat het delen van de waarheid, die ieder(s) waarheid is, van belang is. Belangrijk is en dit gegeven alleen al, het de moeite waard maakt, het delen alleen al juist weer van waarde maakt en de waarde geeft die elk mens nodig heeft. Die elk mens nodig heeft en in het hier en nu vertegenwoordigt. Omdat het dienstbaar zijn start bij jou, bij jezelf, door de dingen die je voor jezelf en daardoor voor de ander, voor ieder ander en voor alles wat anders is kunt doen, mits je jezelf daarbij op geen enkele wijze vergeet, mits je jezelf maar ook de ander daarbij op geen enkele wijze tekort doet.

Want dat het jezelf of de ander tekort doen ongemerkt eerder zo is, dat zie je overal. Daar draait grof gezegd de economie op. Daar ligt het kerkhof mee vol, worden ziekenhuizen mee draaiende gehouden en noem nog maar eens een aantal voorbeelden die op geen enkele wijze voorbeeld zouden moeten zijn, omdat God die intentie nooit gehad heeft. En ja, dat dit is wat je overal om je heen ziet, bij de mensen die goed doen, die welwillend zijn, altijd klaar staan voor de ander, bereid zijn om de ander te helpen, maar daarbij zichzelf totaal, volledig of soms deels vergeten, is een vaststaand feit. Zichzelf vergeten en daarmee de ander tekort doen, doordat geld hun leven leidt is wat velen wel weten, de ander zich totaal nog niet van bewust is. De film “Meet Joe Black” en met name het, “Death and Taxes” deel ervan, zegt alles, we geloven er in, we geloven er meer in dan in onszelf, dan in God en wat liefde is en mag zijn.

Velen van “ons”, die zichzelf volledig of deels vergeten, gaan ten onder aan dat wat “Death and Taxes”, de Grootste Leugen in de wereld, veroorzaakt heeft. Gaan ten onder aan “de wil en de wens” om “het geld” te dienen”, waardoor ze zichzelf ten dele onbewust, deels bewust elke dag opnieuw tekort doen.

Want door jezelf tekort te doen, door jezelf op de tweede of soms zelfs laatste plaats te zetten, geef je bewust of onbewust ieder ander het voorbeeld om dit ook op eenzelfde wijze te doen. Te doen wat heel veel mensen door alles wat hen van huis uit, generaties lang is meegegeven, blijvend (te) herhalen. Terwijl Jezus dit in zijn Leven, met zijn Lijden zelf(s) uit liefde voor iedereen die en alles wat leeft en het leven heeft, beëindigd heeft. Doordat Hij er op vrijwillige basis, samen met God voor gezorgd heeft, dat “Iedereen die in hem gelooft”, “het eeuwig leven heeft”. (Zie Johannes 3 vers 16 voor de volledige tekst). Ja, iedereen die en alles wat zijn of haar eigen leven leeft. Dat het leven van het eigen leven dan wel de voorwaarde is, is waaraan voldaan mag worden, waaraan voldaan moet worden, wat geldt als de regel, die voor iedereen die en alles wat leeft geldt, ongeacht, rang, stand of status. Ongeacht waar het wiegje van de betreffende peroon heeft gestaan, is feit, een vaststaand feit. Een feit doordat God zelfs wanneer jij hem nog niet als jouw naaste aanneemt via Jezus jouw beschermer is. Dat je dit wanneer jij jouw leven leeft, wanneer jij wezenlijk jouw leven leeft, zult mogen ervaren, zal iedereen mogen ontdekken. Zal iedereen mogen ontdekken en iedereen zelf weer mogen zien, omdat het leven van een eigen leven, het leven van ons, maar ook ieder(s) eigen leven dit mogelijk maakt. Maar wie kan en doet dit nog? Wie heeft er nog geleerd om zijn of haar leven te leven, in een wereld waar je leven van de wieg tot aan je graf gepland is. Ja, gepland is!

En gepland wordt en wanneer je het dan toch zelf redt, je vaak te weinig te besteden hebt, om je leven op een volwaardige wijze te kunnen leven! Ja mensen, zo lijkt het, zo doet men het overkomen, zo laat men het aan de buitenwereld, via en in de media zien. Zo wordt het ons nog steeds dagelijks getoond. Ik kon er op geen enkele wijze meer mee omgaan. Ik kon en wilde het niet meer accepteren, doordat “mijn gezonde weerstand”, dat wat mij altijd geholpen heeft, mij letterlijk maar ook figuurlijk aangaf, dat ik er iets mee mocht doen. Ik er iets mee mocht en aan mocht doen, voor iedereen die en alles wat leeft. Ja voor iedereen die en alles wat leeft, omdat iedereen, ieder mens, ieder dier en alles wat leeft, het recht op zijn of haar “eigen leven” heeft, het leven waarvoor in liefde gekozen is. In en vanuit liefde, de enige Onvoorwaardelijke Liefde.

Ja, de Onvoorwaardelijke Liefde, die een eigen leven leven mogelijk maakt, maar door dat wat heel veel mensen, door alles wat zij van huis uit, op school, in de maatschappij, die allesbehalve een samenleving is, niet of nauwelijks nog hebben meegekregen, op geen enkele wijze meer herkennen. Niet of nauwelijks nog hebben ervaren, doordat vader of moeder de broek aan had in huis, vader of moeder het voor het zeggen had in huis en jij als kind, je maar moest schikken naar de wil en wens van. De wil en de wens van de persoon die zich heel vaak vanuit frustratie, irritatie en of het gevoel tekort gedaan of geschoten te zijn, liet leiden door onverwerkte emoties. De persoon die het voor het zeggen had en of personen die het voor het zeggen hadden, daardoor voor jou en jouw familie bepaalde. Bepaalde hoe jij jouw leven behoorde te leven, hoe jij jouw leven moest leven en aan welke voorwaarden en of eisen jij moest voldoen, voldoen om geliefd te worden, je geliefd te voelen, waardoor jij geliefd zou kunnen zijn.

Waardoor jij je geliefd zou kunnen voelen of geliefd zou kunnen zijn, door de ander. Door de ander, de voorwaarde en eis die een eigen leven is gaan leiden, een voorwaarde en eis die allesbehalve in overeenstemming is met Gods wil en wens. De wil en de wens van God, die eerder gold dan alle voorwaarden en eisen waaraan de mens zich in het hier en nu denkt te moeten houden. Doordat velen het voorbeeld van Jezus zijn gaan zien als de “enige voorwaarde”, waar elk mens zich aan zal moeten houden of juist het tegenovergestelde ervan, de persoon die zich tot in lengte van dagen door iedereen geliefd en aanbeden wil voelen. De persoon die zonder de liefde van de ander, van ieder ander of van alles wat anders is dan hij of zij op geen enkele wijze meer kan leven. Of zou de middenweg en dan bedoel ik de heuse en ware middenweg toch ook nu weer het beste zijn. De weg die ieder mens kan volgen, die zich zeker kan voelen over de liefde die hij naar zichzelf of zij naar haarzelf toe mag hebben. De liefde die voortkomt uit het in liefde leven, in vrede en naar volle tevredenheid leven van het leven wat passend is en zo hoort.

Want dat dit het leven is waardoor ieder mens zich zeker zal stellen en zich zeker zal voelen, dit in liefdevolle verbondenheid met God door Jezus is, dit de liefde is die boven de liefde van de ander, van ieder ander geldt, is wat weer duidelijk mag zijn. Is wat weer duidelijk mag zijn en worden voor degene die zich de liefde van de ander zelf(s), boven de liefde die hij of zij voor zichzelf of haarzelf, door God automatisch via Jezus gekregen heeft stelt. Waardoor de liefde van de ander, van ieder ander en alles wat anders is, de waarde is geworden waar nagenoeg iedereen meer waarde aan hecht dan wat maar ook. Meer waarde aan hecht dan aan de waarde van het leven, het leven van je eigen leven zelf, waardoor je de eigenliefde niet voelt.

Waardoor je de eigenliefde op geen enkele wijze zult ontdekken, want eigenliefde is niets meer of minder dan het je gewaarworden van, het zeker weten, dat wat het hebben van gevoel voor eigenwaarde met zich meebrengt. Wat het hebben van een “volwaardig” gevoel, met zich meebrengt, sterker nog wat dit vervolgens met jou, maar ook met ieder ander die ditzelfde gevoel weer ervaart en ontwaart zal kunnen en mogen doen. Want dat dit het mooiste gevoel is wat je als mens kunt ervaren, dat dit het mooiste gevoel is wat je als mens mag ontwaren, is wat je kunt en zal voelen, wanneer jij als mens de naam die jij dankzij God door Jezus gekregen hebt als mens weer de eer aandoet, de eer geeft, door de eer die je leeft. De eer die je leeft door het naleven van jouw eigen verplichtingen.

Want deze “onvoorwaardelijke liefdes eis”, die God, door Jezus als voortbrenger van Onvoorwaardelijke Liefde automatisch ingebouwd heeft, lijkt uitgesloten en daardoor ook nietig te zijn verklaard, door dat wat de “hedendaagse maatschappij” en de “24 uren economie” met stip veroorzaakt heeft. Want deze onvoorwaardelijke liefdes eis, waarbij eis staat voor Eer Is Samen, Eigen Is Samen en Eén Is Samen, is de plicht en de dienst die God, door Zijn Eniggeboren Zoon Jezus als voortbrenger van Onvoorwaardelijke Liefde, te offeren gegeven heeft. Ja gegeven heeft, want Jezus maakte dit eigenhandig, maar meteen ook in overeenstemming met Zijn Hemelse Vader zelf(s) weer mogelijk, weer mogelijk voor iedereen die na Hem geboren zou worden. Voor wie na hem geboren wordt, zodat deze persoon zich op geen enkele wijze opnieuw op zou hoeven offeren, zich op geen enkele wijze opnieuw zal hoeven te bewijzen, waardoor Eis weer de waarde krijgt die deze in het hier en nu mag vertegenwoordigen, waardoor Eis kan staan voor Eeuwige Is Samen, in Liefde!

Waarbij het in Liefde zijn weer staat voor alles wat in en vanuit Liefde Samen is gebracht. Door God samen is gebracht. Want dat Eis, Eeuwig Ik met de ander, ik met ieder ander, ik met alles wat anders is als samen geld voor het werkelijk samen kunnen zijn waarheid is, waarheid wordt en waarheid zal zijn, is dat wat iedereen zelf weer mag leren. Wat iedereen weer mag leren door de eigenwaarde, het zelfrespect en alles wat jouw leven van meerwaarde laat zijn, weer op de voorgrond brengt. Weer op de voorgrond laat zijn, doordat ieder mens de kans krijgt om zichzelf opnieuw uit te vinden, ieder mens de kans krijgt om zichzelf te hernieuwen en vernieuwen, te herstellen wanneer er onverhoopt iets is wat hiertoe de aanleiding heeft gegeven. Ja onverhoopt, omdat God in wezen de mens helpt zonder hem of haar leed te berokkenen, de mens door zijn of haar drang tot vernietiging van zichzelf, haarzelf of alles wat het eigenwaardig zijn mogelijk maakt, als egoïstisch en soms zelfs egocentrisch ervaart, doordat dit hem of haar aangeleerd, verteld en daardoor voorgelaten is. Het hem of haar voorgelaten is, dat de liefde voor de ander, voor ieder ander en alles wat anders is, dat is wat het leven het leven waard maakt. Dat het wezenlijk deel in samen daarbij is weggelaten, dat het eigen deel daardoor in samen is weggelaten, is wat ertoe geleid heeft dat samen geen samen kan zijn vanuit eigenheid, maar eerder samen wordt, door de ander, de ander een grotere rol te geven dan het eigen deel ooit zal aannemen, zal krijgen, zijn. Dat is wat ervoor zorgt dat het eigen deel in het samenzijn ontbreekt, ten dele of geheel.

En dat dit is wat ervoor zorgt dat deze persoon alleen door de hulp van iemand die hem of haar werkelijk zijn of haar eigenwaarde leert kennen, zichzelf weer zal herkennen, erkennen en accepteren waarheid is, is dat wat ik mag zeggen.

Wat ik mag zeggen, vertellen en laten weten, is dat wat samen, Samen Liefdevol Samenzijn, weer mogelijk maakt. Weer mogelijk, want we konden dit al, we wisten dit al, we zullen het allemaal weer weten, wanneer we de tijd aan onszelf en daardoor ook aan de ander hebben. De tijd aan onszelf, waardoor we ons eigen leven kunnen leiden. Het leven leiden wat bij ons past en hoort. Ja, het leven wat past en gehoord is, omdat God ons deze kans geeft, God ons zijn ware belasting, dat wat we zijn, dat wat we doen en dat wat we denken In Naam God met ons mee mogen dragen, waardoor dat het enige is waar we ons mee bezig hoeven houden. En doen we onverhoopt iets wat ongepast en ongehoord is, dan wordt de belasting letterlijk, dan belasten we onszelf en ja, ook ieder ander, iedereen die en alles waarmee we verbonden zijn, ongeacht of dit familie is, een "directe naaste", een huisdier of wat maar ook. We belasten onszelf en de ander door de wijze waarop we in het leven staan, waarop we de ander controle op ons laten uitoefenen, want dat het uitoefenen van controle het enige is wat de ander, ieder ander en alles wat anders is met ons kan doen, is dat wat God verhoede, dat wat God beperkt, dat wat God dankzij zijn begrip, geduld en gave, Onvoorwaardelijke Liefde, God zij dank, altijd voor ons houdt.

Ja altijd, doordat God geen tijd en grenzen kent, Gods liefde universeel is en ons zelfs wanneer we onszelf of de ander belasten, altijd bij zal staan. Ons bij zal staan door naast ons te zijn, wanneer we hem in en bij leven niet aanvaarden. Ja wanneer we hem in ons leven en bij leven en welzijn niet aanvaarden, doordat we het idee en gevoel hebben dat we alles nodig hebben, behalve Hem. Behalve degene die ons allen als enige het echte leven geeft. Het leven gegeven heeft waar we met ons volle verstand en bewustzijn aan begonnen zijn.

Onvoorwaardelijk, zonder de do's en don'ts, die nu overal in de wereld te koop zijn, die nu in de wereld verkocht worden als het ultieme, dat wat je zeker een keer gedaan moet hebben, dat wat erbij hoort, omdat jij er wanneer je dit niet doet, niet probeert of niet accepteert, gewoonweg niet bij past. Vraag je eens af waarbij jij wilt passen? Vraag je eens af waar jij aan wilt voldoen? Vraag jij je eens af wie je daarmee helpt? Vraag je eens af wat je daarmee bereikt? Of ben je inmiddels al zover dat je beperkt wordt, beperkt bent of op een dusdanige wijze geremd wordt, in alles wat je het liefste wilt, dat je maar genoeg neemt met dat wat je nog kan? Weet dan dit, wanneer jij weer vanuit je hart gaat leven, is alles weer mogelijk. Wanneer jij weer volgens de planning van God gaat leven, is alles op een dusdanige wijze mogelijk, dat ook jij voldoening vindt, voldoening krijgt en daardoor zelfs voldoende zal zijn om iedere dag in liefde, geluk en gezondheid mee te kunnen leven. Maar dat jij wel de enige bent die dit kan doen, die dit moet doen en dit aan moet nemen, door er op die wijze over te denken en vanuit die gedachte te handelen is feit.

Is het feit waar het bewijs vanzelf van volgt wanneer jij jouw leven leeft. Wanneer jij het leven gaat leven waarvoor je vanuit je hart, vanuit je hele ziel en zaligheid gekozen hebt. Het leven waar jij inderdaad, voorafgaand aan het leven ervan naar hebt mogen kijken. Hebt mogen kijken doordat dit het leven is, wat mogelijk gemaakt wordt, doordat God jou de kans geeft, onbegrens en zonder beperking te zijn. Geloof je dat, denk je dat of is jou iets ander(s) wijsgemaakt? Hoe goed zijn de intenties van degene die dit jou heeft wijsgemaakt. Welk belang dienen zij? Weet jij dit zeker? Weet jij zeker dat de persoon, personen of instanties die hiervan bewust zijn hier niet zelf van profiteren? Hoe goed gaat het met hen? Wat doen zij zelf?

*Wanneer jij zeker weet, dat zij een leven leiden wat gevuld is met liefde, alles wat zij doen vanuit liefde gestuurd is, dan zul je dit aan de persoon, aan de persoon die je voor je hebt, kunnen zien. En kijk dan even verder dan de kleding, kijk dan even verder dan de nieuwste gadgets, de titels, het huis, de auto of dat wat zij in het leven bereikt lijken te hebben. Kijk naar dat wat ze doen, hoe gezond zij leven, hoe zij in het leven staan, wie zij om zich heen hebben. Je zou in wezen alles van de persoon moeten kunnen weten, om er zeker van te zijn dat zij het juiste met je voorhebben. Het juiste, doordat zij met jou **begaan** zijn, zij met **jou** begaan, zij **met** jou begaan zijn, doordat **zij** alleen met jou begaan zullen (kunnen) zijn, wanneer zij weten wat jij doormaakt. Wat jij doormaakt en wat jij iedere dag beleeft, doordat zij hun hart open stellen, zij laten zien we ze werkelijk zijn, zij hun ware ik aan je tonen.*

Hun ware ik zonder opsmuk, zonder wat maar ook, doordat ze je willen helpen, wezenlijk helpen, zonder er zelf van te willen profiteren. Profiteren is wat de mens doet, die door steeds meer van iedereen die en alles wat leeft te eisen vraagt, waardoor de nieuwe lichting, van “de Death and Taxes generatie”, Economisch Verantwoord en Verzekerd blijft. Wat zij alleen vergeten zijn, is dat zij zelf, de personen die dit hele machtsspel op hun geweten hebben, Gods steun, Gods liefde, Gods kracht op geen enkele wijze gewaar zullen worden. Noem het maar een chronisch ontbreken van inlevingsvermogen, een chronisch tekort aan zelfsrespect, eigenwaarde en medemenselijkheid, waardoor medeleven en mededogen met deze mensen het enige gepaste antwoord is, wat daarbij van kracht is en of zal kunnen zijn. Het enige gepaste is, wat jij als mens kunt doen. Wat jij als mens kunt en zult mogen doen, omdat het vrede hebben met de situatie, vrede hebben met ieder ander de wezenlijke weg is.

Wezenlijk ja, omdat alles wat daarbuiten is, alles wat vanuit de “verkeerde basis” gestuurd wordt, dat is wat op geen enkele wijze het verschil maakt. Waardoor jij door jouw medemenselijkheid, je vergevingsgezindheid, vredelievendheid, juist dat bent wat het verschil zal kunnen en mogen zijn, doordat dit is wat jou als mens verschillend maakt. Wat jou als mens die het verschil liefdevol eindig laat zijn, de kans geeft, om iedereen weer op de juiste gronden, vanuit de juiste waarde en vanuit de juiste kracht te verenigen. De juiste waarde, jouw waarde en met vereende krachten, is dat wat jou als mens van waarde maakt, waardoor jij waardevol bent en waardevol zult mogen zijn en waardevol zult mogen wezen, tot in lengte van dagen. Tot het moment waarop jij je bereidheid toont, je bereid bent voor het overgaan naar de volgende fase, het willen “stoppen met het aardse leven”, dit zelf vanuit je hart aangeeft.

Aangeeft zonder daar rouwig of verdrietig om te zijn. Want dat dit is wat zo mag zijn, dit is wat jou de regie over jouw leven geeft, is wat iedereen mag weten. Wat iedereen mag weten en iedereen weer mag voelen, zien, weten en ervaren. Wat iedereen zal kunnen en mogen ervaren, door het zich weer zelf te herinneren, waarvoor je als mens dit leven leeft. Want door je te herinneren waarom jij voor dit leven gekozen hebt, ben je in staat om alle hindernissen die op je pad komen, alle hindernissen die jij mag trotseren, het hoofd te bieden en deze te laten voor wat ze zijn. Hindernissen, veelal gevoelens door emoties, ooit ontstaan en nu te laten, doordat je er geen gevolg en of geen gehoor meer aan geeft. Jij door te doen wat jij doet, geen gevolg, geen vervolg of wat maar ook zal hebben of krijgen, doordat jij de eindregie op voorhand al op je genomen hebt. Dat het gedicht “Een nieuw begin” daaraan bijgedragen, heeft, is mij duidelijk en zelf(s) ook voor een ieder na te leven.

Waardoor er werkelijk een nieuw begin zal kunnen en mogen zijn, doordat “wij” dit zelf in handen hebben gekregen. Deze taak een ieder is toevertrouwd. En hoewel ik me deze weg eigen heb gemaakt, weet ik toch dat ik het met iedereen die leeft mag delen. Iets wat ieder mens die zich door zijn doen of laten laat leiden, die een eigen weg leert volgen, zal kunnen en mogen doen en kan bereiken. Iets wat de generatie voor “ons”, tot op dit bewuste moment, tot nu aan toe helaas nog niet volledig gelukt is. Waar de generatie voor “ons”, door welke reden of omstandigheid dan ook, nog op geen enkele wijze aan toegekomen is, waardoor er dus ook zeker geen schuldige is.

Geen schuldige is of ooit zal kunnen zijn. Want wat de reden ook is en welke reden er ook is, wat doet het ertoe? Wat doet het ertoe en heeft het zin om te weten of het komt omdat zij het voorbeeld één op één van hun ouders en of hun omgeving overgenomen hebben of doordat zij deze wijze van leven van hun ouders zelf(s) meegekregen hebben? Zij het voorbeeld of een voorbeeld hebben gevolgd? Maar zeg nou zelf eens, dat doen we in wezen toch bijna allemaal? We laten ons in wezen toch bijna allemaal leiden door het voorbeeld wat ons gegeven wordt? Het voorbeeld wat gegeven wordt en ons zelfs eenzelfde soort gevoelens en of emoties laat ervaren! Waarom zouden we daar keer op keer voor willen kiezen? Waarom doen we dit iedere keer opnieuw? Ja, waarom dan toch? Helpt het wanneer we iets of iemand aan kunnen wijzen die dit veroorzaakt heeft? Waarom, stopt het dan? Stopt het wanneer we iemand buiten ons verantwoordelijk kunnen houden, verantwoordelijk houden over hoe wij ons zelf voelen? Ik ben gestopt met de schuld maar ook de verantwoordelijkheid bij de ander te leggen. De schuld en de verantwoordelijkheid. Ja, de schuld en verantwoordelijkheid van waarom ik me zelf nu zo voelde?

Want wat zou dit, doet het je goed of minder goed voelen daar iets aan af? In mijn beleving doet het er letterlijk maar ook figuurlijk op geen enkele wijze toe. Alleen door bij jezelf te blijven, te doen wat goed voelt kun je jouw leven leven. Want door jouw leven te leven wordt alles je letterlijk aangereikt.

Wordt alles je aangereikt wat je nodig hebt, doordat jij je verantwoordelijkheid weer neemt of achteraf gezien weer hebt genomen. Jouw verantwoordelijkheid inzake jouw leven en daarmee bewust of deels onbewust ook met het leven van de ander, ieder ander en alles wat anders is dan jij. Jij het leven wat je mag leven en waar je door het delen ervan iedereen weer de eigen kans en keuze toe geeft. De kans die je jezelf geeft en ieder ander biedt, dat wat jou in wezen geen cent kost, geen cent maar wel wat tijd. De tijd die je voor jezelf vrij kunt en vrij mag maken, vanuit jouw vrije wil. Want vrije tijd is evenals het hebben van jouw eigen leven het kostbaarste bezit en met geen geld of iets in die trand te ruilen. Want jouw leven en de tijd die je daarvoor krijgt, is dat waardoor geld allereerst van veel minder groot belang zal zijn. Daarbij zullen de personen, iedereen die en alles wat je dierbaar is daar uiteindelijk ook wel bij varen. En iedereen die zich daarvoor open stelt, iedereen die daar uit vrije wil ook weer voor kiest, dit ook weer ervaart, zal dit weer mogen weten. Want uiteindelijk zal iedereen dit uiteindelijk ook vanzelf zo gaan ervaren. Zal iedereen zelf weer gaan ervaren, waardoor ook zij ervoor zullen kiezen om jouw voorbeeld te volgen. Zij ervoor kiezen geld, maar daarbij ook het vrijlaten van de ander, ieder ander en alles wat anders dan zij is, op geen enkele wijze meer als iets te zien wat hen uit balans zal brengen. Uit balans of in onbalans, dat wat voorheen gebeurde wanneer je uit angst voor of frustratie, irritatie of wat maar ook je leven liet leiden.

Jou of in wezen jouw leven liet leiden, iets wat velen voor jou, vele mensen naast jou, maar wanneer zij voor het juiste gaan geen enkel mens naast jou meer zal doen. Omdat iedereen zijn of haar eigen leven weer mag leiden. Iedereen zijn of haar eigen leven weer mag zijn. Het leven mag zijn waar voorafgaand aan het leven ervan in en vanuit liefde gekozen is. De liefde die ongeacht of je grootouders of ouders iets hebben meegemaakt, op hun geweten hebben, op geen enkele wijze meer het leven wat jij nu leeft zal kunnen bepalen. Want de mens die iets krijgt, ervaart, voelt en meemaakt, is onbewust of veelal deels bewust toch “slachtoffer” en “dader” geworden van de eigen keuze. Van een keuze waarbij het ontbreken van tijd om zichzelf te leren kennen, het ontbreken van geld om deze tijd te krijgen en vervolgens in te kunnen vullen, deel is geworden van alles wat een vervolg en gevolg is of wat de gevolgen zijn en het vervolg is geworden van deze eigen keuze.

Daarom neem ik mijn tijd en laat ik het geld en iedereen die daarmee verband houdt, alles wat daarmee gekocht wordt, alles wat daarmee te koop is en als van meerwaarde wordt gezien, met als gevolg dat zij zichzelf, de waarde die zij zelf zijn, die zijzelf mogen en kunnen vertegenwoordigen, volledig naast me. Volledig naast me, omdat zij ook mogen zijn. Zij ook in liefde mogen zijn, zelf(s) wanneer zij vergeten zijn of in wezen nauwelijks nog weten te herinneren, waar het hen aan ontbreekt. Want door het ontbreken van, het niet kunnen genieten van, het niet meer kunnen zijn met ... ervaren zij. Dat dit voortkomt uit de eigen gedachtengang, dit voortkomt uit het eigen moeten, dit voortkomt uit het ontbreken van eigen kracht en spirit, aangevuld met Gods liefde door Jezus, is wat dit veroorzaakt heeft. Want het krijgen van rust ontstaat allereerst door gedachtenloos zijn en je vertrouwen in Jezus te stellen.

Dat het ontbreken van rust door de deels “opgelegde verplichtingen” en de zelf “in goed vertrouwen” en “eigen overeenstemming” aangenomen verantwoordelijkheden” gecreëerd wordt, is wat ik in dit boek mag delen. Wanneer je dit aangevuld met “de eigen verplichtingen en verantwoordelijkheden”, bekijkt, weet je dat dit ertoe heeft geleid dat je als mens het plezier en het geluk wat je beleeft en ervaart op het moment waarop je iets zinvol doet, totaal vergeten bent. Je totaal vergeten bent, doordat je je dit op geen enkele wijze meer kunt herinneren, je je op geen enkele wijze meer kunt herinneren, hoe het leven ook kan zijn, omdat de tijd die je nodig hebt om je dit gevoel eigen te maken, deze kennis en kunde eigen te maken, er op geen enkel moment meer is. De tijd, er op geen enkele wijze meer is. Doordat je verdeeld bent, men je verdeeld heeft gemaakt, je je zelf(s) hebt laten verdelen.

Je je eigen ik, de persoon die je bent en mag zijn zo lang je leeft, uit het oog verloren hebt. Je jezelf op geen enkele wijze meer herkent, tenzij je iedere dag jezelf in acht neemt. Tenzij je jezelf op geen enkele wijze naar de voor of achtergrond laat duwen. Doordat jij, jij mag zijn, doordat jij de persoon mag zijn die je verkoos te zijn, toen het leven jou aangeboden werd. Je de persoon kunt zijn die je bent, wanneer alles wat moet, wat verplicht is en wat druk en het denken aan de dingen die nog gedaan moeten worden, even opzij zet, doordat je dit naast je neerlegt en ervoor kiest om gewoon weer jezelf te zijn. Jezelf te zijn, zodat jij de persoon bent, kunt en mag zijn die er in iedere omstandigheid, situatie en hoedanigheid voor kiest om het leven te leven waarvoor gekozen is. Doordat je er iedere dag opnieuw voor kiest, in iedere omstandigheid. In “goede en slechte tijden”, door alles wat gepromoot wordt te laten en te voelen wat goed voor jou is, door daar naar op zoek te gaan.

Door op zoek te gaan naar wat jou kan helpen, wat jou blij maakt, waardoor alles wat je meemaakt in goede of zelfs mindere zin, je dat mee zal geven waarvan jij weet dat dit van waarde is. Van waarde is of zal zijn, voor het moment, dat de situatie of dat wat nodig is en in de periode waarbinnen het zich voordoet. Want evenals alles wat er in het leven gebeurt, wat in het leven plaatsvindt, wat plaatsvindt doordat het plaats krijgt, wat plaatsvindt, doordat jij er de ruimte voor biedt, zal van betekenis mogen zijn. Alles wat plaats zal hebben zo lang jij jouw grenzen bewaakt, deze beheert, waardoor jij degene bent die de ruimte creëert die jou de ruimte geeft. Ruimte aan dat wat, wat jij nodig hebt en zonder dat de ander dit voor jou bedacht heeft. Want dat dit laatste zich onverwacht toch voor zal kunnen doen, blijft voordoen, dit laatste zich onverwacht toch aandient, laat voelen en ervaren, is dat waar jij vanaf het betreffende moment weer mee om zullen kunnen mogen gaan.

Zullen om kunnen mogen gaan met, omdat “we” weten dat de reactie, het vervolg wat eraan geven wordt, het gevolg wat eruit voortkomt voor altijd en eeuwig aan “jezelf” is. Wij als mens zelf de persoon of de personen zijn, die ervoor zorgen dat er iets mogelijk gemaakt wordt, iets gebeurt, iets plaatsvindt, doordat wij er de plaats, de tijd en de ruimte vrijwillig aan geven. Kies daarom juist, kies goed, kies vanuit je hart, zonder voorbedachte rade, zonder een negatieve invulling van iets wat nog geen plaats heeft gevonden, nog geen plaats heeft gekregen en of heeft gehad. Want wat plaats heeft gehad gekregen of gevonden is iets wat geweest is, en dat is wat je op geen enkele wijze meer kunt veranderen, omdat ditt een gedane zaak is, dit afgehandeld is. Door de negatieve eerdere ervaring en alles wat hieruit voortgekomen is, te willen wijzigen, nemen we het bewust of onbewust mee, koesteren we dat wat er was.

Koesteren we of in ieder geval een groot deel van de mensheid het en nemen we het bewust of onbewust mee. En dit zorgt ervoor dat het heel veel mensen nog steeds treft. Pijn en verdriet door onverwerkt leed of herinneringen blijft bestaan. Terwijl deze emoties werkelijk overbodig zijn, onnodig zijn voor zover ik nu weet, voor zover ik nu inmiddels weet. De dialoog met jezelf aangaan, de dialoog met jezelf opzoeken, de dialoog met jezelf starten, is wanneer je zonder verwachtingen bent en zonder negatieve gedachten leeft, zeker de moeite waard, sterker nog, zeker het proberen waard. Want het zonder verwachtingen en vervuld van positieve gedachten zijn, is iets wat jij alleen kunt doen wanneer jij jezelf bent. Wanneer jij jezelf bent er daar iedere dag weer vanuit liefde voor kiest, vanuit onvoorwaardelijke liefde en onvoorwaardelijke keuzes.

Vanuit Liefde en Onvoorwaardelijke keuzes je leven leven is dat wat de wereld iedere dag een beetje mooier kleurt, is dat wat de wereld weer de wereld laat zijn die deze ooit eens was. De wereld zoals God deze voor ogen had. Doordat de wereld de wereld mag zijn, die iedereen die en alles wat zijn of haar eigen leven leidt, zal kunnen en mogen blijven creëren, daarbij zijn of haar leven zal kunnen mogen en blijven vormgeven. Vormgeven en zal kunnen en mogen blijven scheppen, doordat God ons, iedereen die en alles wat leeft en onvoorwaardelijke liefde is, los van verwachtingen, maar wel met vertrouwen, zal laten. In leven zal laten, in leven vrij zal laten zijn en elk mens dat zal kunnen mogen realiseren wat van waarde is, voor jouzelf, iedereen die en alles wat leeft en de kracht heeft die God in ieder van ons gestopt heeft, aangevuld met dat wat Jezus ons uit liefde geeft. Wat Jezus ons door het geven van zijn eigen leven en het in ons hart schrijven van de tien geboden cadeau heeft gedaan, het eeuwig leven zelfs bereiken.

Zonder verwachtingen zijn!

Wanneer je als mens zonder verwachtingen bent, kun je omgaan met alles wat er op je pad komt en wat jou overkomt. Door iedere dag in liefde aan te nemen, is er geen hindernis te groot of lastig, kom je overal, zelfs wanneer je verstomt.

Wanneer je de woorden die nodig zijn om dat te kunnen doen even niet weet te bereiken, doordat je erin geremd wordt. Geremd door dat wat de maatschappij heeft opgeworpen, dat wat de maatschappij is, niets dan een lege dop, een leeg bord.

Beter een half ei dan een lege dop of moeten wonen in een “lege bordenbuurt”, dat wat eveneens gecreëerd is en blijft. Waar steeds meer mensen zich onbewust maar deels ook bewust in storten, tenzij de persoon nadenkt, zelf wel schrijft.

Het schrijven van dat wat nodig is, om je leven te kunnen leven, dat te doen, wat evenals je leven leven, een vereiste is. Een vereiste, een voorwaarde, zonder voorwaardelijk te zijn en of te wezen, gewoon leven zonder vrezen, in het nu, gis.

Ja het nu, gis omdat het verleden, de toekomst voor ieder mens blanco zal kunnen en mogen zijn wanneer je hier bent. Wanneer je hier werkelijk en wezenlijk leeft, is het verleden verleden en zal de toekomst vorm mogen krijgen, jouw talent.

Ja het talent wat God ieder mens gegeven heeft, die wezenlijk en werkelijk het leven leeft wat bij hem of haar past, hoort. Doordat je je dan als mens, ieder mens nuttig kunt maken, doet wat zinvol is, doordat jij je in wezen nergens aan stoort.

Je je in wezen wel heel vaak zou kunnen storen aan iedereen die en alles wat om jou heen en anders is, door dit te doen. Ander(s) te doen dan wat jij doet, anders te leven dan hoe jij dit gewend bent, doordat zij zich laten leiden, straks of toen.

Ja toen het leven hen de voorbeelden gaf die zij kregen op het moment waarop het hen voor werd gedaan, vooruit geleerd. Ik ben de laatste die daar een oordeel over heeft, weet wel dat het ook zonder adviezen of voorspelling kan, zelf geprobeerd.

Maar door het zelf te doen door het zelf te ondervinden of in wezen te kijken wat het met mij doet, mocht ik het zo leren. Leren dat ik iedere dag zelf weer in kan vullen, de middelen, de mogelijkheden toereikend zijn, wanneer ik blijf proberen.

Proberen omdat het leven en de lessen die je door dit te leven aangeboden worden en iedereen zelf ook echt weer meekrijgt. Meekrijgt, meegegeven worden, aanwezig, zodat de innerlijke raadgever, persoon die jij bent, dan praat, nooit meer zwijgt.

Jou veel meer dan de leerling, de leraar of de professor en of iets dergelijks maakt, jij wordt de deskundige van jouw pad. Het pad wat reeds door God is voorbereid, is aangelegd, jij hoeft het alleen maar te betreden, het cadeau, de gift, schat.

Een schat waarbij het je aan kennis en informatie die je door het lopen op je eigen weg zult ontdekken en nooit ontbreekt. Is werkelijk veel meer waard dan de hoogste onderscheiding, de bul, voor de artiest de Oscar, Grammy, jouw hart spreekt.

Jouw hart spreekt een taal die voor een ieder die leeft telt. Taal die levend is rechtstreeks het hart beroert, zonder geld.

Geld wat in de wereld vanuit het verleden maar ook nu nog steeds in het heden, mogelijk zelfs de toekomst nog leiden zal. Voor wie zich laat sturen, voor wie geen lef heeft, voor wie de eigen kracht ondergeschikt is, door wie aan zet is, aan de bal.

De bal ja, het spel waarin het meeste geld omgaat, de kracht die men op die wijze inzet, om het veld te regeren, leiden. Waarom dit een “heuse” mannensport is, waarom dit vooral door de man gedaan wordt, kracht, emoties, groot vermijden.

Groot vermijden, wat veel mensen doen die ergens tegenaan schoppen, slaan of waarbij snelheid nodig lijkt te wezen. Wanneer deze persoon dan voldoende gemotiveerd is en een kans krijgt om zijn of haar kracht te gebruiken, geen vrezen.

Geen vrezen voor wat er volgt, zelfverzekerd door in samenspel met anderen, met het team of de sponsor te stralen. Daarbij zullen de schijnwerpers naast het geld van meerwaarde zijn, jouw angst helpen overwinnen, vertalen.

Want vertalen hoeft op geen enkele wijze te maken te hebben met het spreken van een andere of een buitenlandse taal. Vertalen is meer dan dat, ‘t is de eigen interpretatie, de wijze waarop je je uiten kunt, waarop jij iets deelt, jouw verhaal.

Het verhaal waar je doordat je jouw leven bent gaan leven ingerold bent, zonder daarbij zelf de handleiding te hebben. Ook nu geldt, dat de emoties de boventoon zullen blijven voeren, niets onder controle, overvloed aan of het wegebben.

Zonder verwachtingen zijn, zegt niets over jouw wil of wens. Het zegt alles over wat jij kan en doet, je bent tenslotte mens.

En dat ieder mens anders is, ieder mens uniek is en daardoor ook een eigen wijze van het verwerken van zijn of haar emoties, de opgedane ervaringen in het leven en alles wat dit met zich meebrengt heeft, daar kun je wanneer je het voorwoord gelezen hebt, na het gedicht en zo direct de inleiding toch op geen enkele wijze meer onderuit. Want ieder en of elk mens mag anders zijn, zich anders gedragen en op een andere wijze reageren. Hetgene wat we overeenkomstig hebben is dat we als mens geen van allen onszelf, de ander of iets anders wat leeft of in leven is mogen schaden. Want door onszelf, de ander of iets wat leeft te schaden, zullen we de gevolgen ervan zeker blijven ondervinden, zullen we vanzelf horen, zien, voelen, ruiken, proeven maar ook weten, wat daar de reden van is. De reden ja, omdat deze reden gekoppeld is aan een oorzaak, de oorzaak datgene betreft, waar een gevolg en vervolg op komt, mits we het meteen omdraaien. Doordat, we het gevoel, de gedachte over en dat wat ertoe doet meteen omdraaien, door er een positieve wending aan te geven. Het de positieve wending te geven die ervoor zorgt dat we onszelf helpen, ieder ander en alles wat anders is op dusdanige wijze helpen dat het gevolg, vervolg en alles wat eruit voortkomt positief is, positief zal zijn en positief zal wezen. Dat wat in wezen voor iedereen die het heft weer in eigen handen neemt, zijn of haar verantwoordelijkheid neemt altijd zo mag zijn.

Altijd zo zal kunnen zijn en mogen wezen, omdat we dat wat goed voor ons is, dat wat het juiste teweeg brengt allemaal mogen doen in ons aller belang. In het belang van onszelf, iedereen die en alles wat leeft, doodat het leven wat we leven als voorbeeld mag dienen voor ieder ander die zijn leven door positiviteit wil laten leiden. Door de onvoorwaardelijke liefde van God door Zijn Zoon Jezus laat leiden, onvoorwaardelijk.

Zonder verwachtingen maar wel met de wil en wens die God heeft, de wil en de wens die vrij is, maar daarbij eveneens overeenkomstig is met alles wat wij zelf willen, vanuit ons diepste wezen en ons diepste zijn. Doordat de vrije wil werkelijk overeenkomstig is met dat wat God wil en God wenst, de vrije wil overeenkomstig is met het Algemeen Belang, het belang van iedereen die en alles wat leeft. En dat dit een aanvulling kan zijn aan de wil en de wens van ieder ander, van iedereen die anders is, zal in zijn of haar wens duidelijk zijn, zal dit daarom zelf(s) een mooie en positieve wending, een positieve uitkomst en een positief gevolg en vervolg geven. Voor jou, iedereen die en alles waarmee jij verbonden bent, zelfs wanneer jij dit zelf nog op geen enkele wijze beseft, nog op geen enkele wijze weet en op nog geen enkele wijze eigen hebt gemaakt, zal er een moment zijn, een tijdstip komen, waarop jij evenals ieder ander weer verrast zult worden. Ja, waarop jij verrast zult worden, door dat wat in wezen al voorbestemd is, maar jij doordat je je voornamelijk bezighoudt met de dag nemen zoals deze komt, het doen van wat mogelijk is, nog op geen enkele wijze had zien aankomen.

Doordat jouw vertrouwen, zonder verwachtingen te hebben, zonder verwachtingen van de ander te zijn, ervoor zorgt dat iedereen die en alles waarmee jij samenleeft uiteindelijk ook zijn of haar weg kiest, de weg kiest die hem of haar de vrijheid geeft. De vrijheid om net als jij het leven te leiden wat God voor hen voorzien heeft, zodat we, jij, ik en ieder ander ervoor kunnen zorgen dat we allemaal weer ons eigen leven gaan leven. Het leven gaan leven wat bij ons past en ook echt hoort, wat ons leven inhoud en voldoening geeft, iedere dag die volgt. Iedere dag die in ons leven, een bijdrage levert aan ons zijn, het gezond en wel in leven zijn, zelfs wanneer dit nog even hapert.

Ja zelfs wanneer er eerst nog wat issues zijn die we zelf mogen verwerken, die we zelf(s) mogen verwerken. Omdat het zelf verwerken wanneer je samenleeft, samenwoont, samenwerkt of samen bent met een ander, de ander, ieder ander, altijd een samenspel is en zal zijn. Een samenspel waarin je de ander, ieder ander en alles wat anders is volledig zijn of haar keuzes laat maken en deze ook op die wijze accepteert. Deze ook op die wijze tijd en plaats laat vinden, doordat het vinden van tijd en plaats iets is wat alleen de persoon zelf kan bepalen. De tijd en plaats iets is wat alleen plaats vindt wanneer de persoon die zijn of haar leven weer zelf in handen heeft, dit ook echt neemt.

De tijd en de plaats aanneemt die hem of haar, net als het leven wat hij of zij gekregen heeft, in liefde en met liefde accepteert. Accepteert, erkent en herkent, doordat hij of zij het zich wil herinneren, zich wil herinneren waarom voor dit leven gekozen is, zodat ook deze persoon, de persoon die het leven in onvoorwaardelijke liefde, zonder verwachtingen en planning accepteert, zijn of haar leven waard zal kunnen en mogen zijn. Het leven waard zal kunnen en mogen zijn, zonder daar zichzelf of haarzelf mee vast te leggen. Want het leven wat in onvoorwaardelijke liefde geleefd wordt, het leven wat in en vanuit onvoorwaardelijke liefde geleefd zal kunnen mogen worden is een leven waarbij God iedere dag de mooie wending zal kunnen bieden, die een ieder helpt. Die een ieder helpt die “de toekomst en wat deze brenge moge”, vol vertrouwen en zonder verwachtingen maar zoals eerder aangegeven wel naar wil en wens leeft. Dat dit haaks staat op wat de maatschappij, de regering en alles wat “het promotieapparaat” genaamd economie dient, daar zelfs volledig los van staat zal iedereen die er aan toe is vanzelf weer in gaan zien. Ja, vanzelf weer in gaan zien en begrijpen, doordat dit begrip, echt algemeen is.

Doordat dit begrip het Algemeen Belang dient, het belang dient waarbij Gods wereld, de wereld zoals deze zal kunnen en mogen zijn, stapje voor stapje dichterbij komt. De stapjes gedurende de tijd dat deze gelopen worden, steeds meer ingesleten raken, zodat er ook dan weer een gebaand pad ontstaat. Een pad wat door een ieder op geheel eigen tijd en wijze gevolgd zal kunnen en mogen worden, doordat dit het enige pad is wat wezenlijk zal kunnen en mogen zijn. Dit het pad is waar ieder mens die het loopt, werkelijk en wezenlijk, in ziel en zaligheid bij gebaat zal kunnen zijn, doordat het een pad is waar alle koersen en alle richtingen die gelopen worden vrij zijn. Omdat het een pad is waarbij er geen grenzen zijn, buiten de grens die wij zelf in acht mogen houden en in acht mogen nemen wanneer we het gevoel hebben, dat ons lichaam ons beperkt. Tenzij we het gevoel krijgen en gewaarworden dat ons lichaam ons leven overneemt. Het leven overneemt wat God ons gegeven heeft en waar door volaan op de rem te gaan weer duidelijk van wordt dat alleen dat leven de moeite waard is.

Weer de moeite waard zal zijn, doordat God ons deze weg al eerder getoond heeft. Al eerder getoond heeft en laten zien, omdat God ons het vooruitzicht, dat wat Hoop over laat gaan in vertrouwen werkelijk dichterbij brengt, wanneer we in liefde, geluk en gezondheid gaan leven. Het leven gaan leven wat ons de liefde, het licht en de kracht brengt die we nodig hebben om alle dagen die volgen, vanuit de juiste intenties en vanuit de juiste waarden te kunnen volbrengen. Omdat God ons via de neus de levensadem inblies en deze alleen door weer voor honderd procent te kunnen ademen, ook de kracht geeft om dit te blijven doen. Te blijven doen zonder hulpmiddelen, zonder beperking, zodat we weten dat de enige beperking die we zullen ervaren, de beperking is die we onszelf opleggen door...

Liefde, licht en kracht, de levensadem!

Ja waardoor worden we beperkt in ons zijn, in ons leven, dat wat ons lief is en ons letterlijk en figuurlijk aan 't hart gaat? De regels en de wetten die opgesteld zijn om ons in toom te houden, een schijnzekerheid, uit liefde opgesteld of ook haat?

Haat of in wezen angst, angst dat de liefde, het licht en de kracht opnieuw het leven zal gaan leiden of zelf(s) regeren? Wie weet, we zullen het zien, we gaan het ervaren, meemaken natuurlijk allemaal, geen mens uitgezonderd, de tijd zal leren.

De tijd zal het ons leren, de tijd de enige vorm van onderwijs die we mogen aanvaarden als zijnde dat wat ons helpt, leidt. Doordat we op die wijze kunnen groeien, ons openstellen, door ons te ontwikkelen, ontdoen van alles, wat ons verblijdt.

Wat ons blij maakt of waarvan we denken dat het zo is omdat het op die wijze wordt verkocht, op grote schaal gepromoot. Maar weet jij ook hoe het voelt om zonder deze "luxe" te leven, dat je in wezen al blij bent, "de extra's", niets vergroot.

De extra's die in het leven van de mens zonder centjes op geen enkele wijze zullen worden bereikt of zelf(s) behaald. Middels een chronisch tekort aan, doorzettingsvermogen of toch scholing en de zorg, dat wat in wezen door jou is betaald.

Wat door jou is betaald, daarmee is geregeld en meteen is georganiseerd, een vast gegeven, nu als waarheid vastgelegd. De waarheid die geen waarheid is, maar waar zeker wel de economie op draait, wie goed doet goed ontmoet, denk je dit, weet je het zeker, we gaan allemaal dood, het is je tijd, echt?

Denk je nu echt dat de tijd die je gekregen hebt, de tijd die je mag nemen, door wet en regelgeving mag worden beslist? Dan zal ik je nu meteen uit de droom helpen, er beslist buiten Gods wil en wens door Jezus, geen mens over het leven van de ander, buiten degene die hetzelf betreft en zichzelf vergist.

Ja zichzelf vergist, doordat hij of zij iets over het hoofd ziet, iets vergeten is, dat wat hem of haar uit liefde is meegegeven. De wil en de wens om in leven te zijn, er alles uit te halen wat erin zit, dat doen wat mogelijk is, maar eerst jezelf vergeven.

Jezelf vergeven voor de tijd waarin je nog niet zeker was, nog op geen enkel moment wist wat te doen, laat staan te laten. Door je leven te leven, het zelf weer te ondervinden, kun je verder, mag je verder, natuurlijk ook jezelf onderuitpraten.

Wanneer je dan alle woorden die je uitspreekt van invloed laat zijn op wie je bent, wat je bent en wat dit veroorzaken zal. Dan ben je ervan verzekerd, dat je dit ook gaat ondervinden, je ook werkelijk wordt, de meeste tijd is ziek dan het geval.

Alle woorden die je denkt, uitspreekt en van invloed laat zijn op wie jij mag zijn, wie jij kunt zijn en wie jij in wezen bent. Kunnen je helpen om gezond en liefdevol te zijn, iedere dag gelukkig met het leven wat je geboden wordt, door je talent.

Het tegenovergestelde van talent is dat wat jij van kleins af aan hebt meegekregen, je in wezen niet eigen is, aangeleerd. Natuurlijk kan dit een bijdrage leveren aan dat wat je kan doen, dat wat je mag doen, wanneer je er plezier aan beleeft, het je nuttig laat zijn en dit door een voldaan gevoel ook werkelijk en wezenlijk ervaren, dan is dat goed, niet verkeerd.

Maar wanneer jij door dat wat je doet gehinderd of geplaagd wordt door een last, een blokkade of wat je beperkt in je zijn. Dan zul je echt naar jezelf moeten kijken, naar jezelf mogen luisteren, de stem van je hart weer horen, het signaal is pijn.

Pijn die zich uit in vele vormen, door een algeheel gevoel van malaise, de enige waarheid die zich toont, niet willen horen. Horen dat er meer, zo niet alles mogelijk is, we zijn Gods evenbeeld, broer en of zus van Jezus, in en uit liefde geboren.

In en uit liefde, doordat God ons de kans gaf voor ons leven te gaan, daarbij zelf(s) onze ouders uit te zoeken en kiezen. Dat klinkt misschien raar of vreemd, is wel waarin ik geloof, dus op vertrouw, omdat we met heel ons hart van hen houden, de onvoorwaardelijke liefde voor hen nooit verliezen.

Zelf(s) wanneer één van hen of beide niet meer naast ons in leven zijn of zij tijdens het leven door welke reden dan ook even geen contact hebben, teleurgesteld of afgeleid door iets. Want ook een ouder, iedere ouder heeft een eigen leven, dat wat van belang is, dat is wat het leven inhoud geeft of niets.

En niets is iets of iets is niets voor iedereen verschillend, op eigen wijze in te vullen, al naar gelang men er zelf om geeft. De levensadem, voor iedereen die liefde, licht en kracht zijn of haar leven laat bepalen, sowieso wanneer er wordt geleefd.

Nadien is elk mens verzekerd van een plekje naast God, vergezeld door Jezus en alle dierbaren die er al zijn beland. Want dat dit wezenlijk de enige waarheid is, de enige waarheid zal zijn maakt het leven op aarde vervolmaken, door te zijn wie je bent, elke dag opnieuw van waarde, interessant.

Wanneer jij bent wie je bent, mag je zijn wie je bent en kun je er ook werkelijk van genieten. Dat je dan iedereen die naast je is als aanvullend ervaart, iedereen die naast je is belangrijk zult vinden, is waar de veel mensen zich nog op geen enkele wijze van bewust zijn. Doordat zij vast zitten in een patroon, het patroon waarin zij jaren geleden, met open ogen zijn gestapt. Met open ogen, zonder werkelijk te zien. Ja te zien zonder de kijken naar de gevolgen, dat wat eruit voortvloeit, dat wat er allemaal omheen is en wat het leven voor het grootste deel leidt. Waardoor je dan zelf ook jouw leven laat leiden. Dat wat je zonder er bij stil te staan gewoon overneemt. Gewoon, omdat iedereen het toch ook doet. Ja, dat lijkt en klinkt logisch maar is het duidelijk niet wanneer je de tijd krijgt om werkelijk de situatie en alles wat er speelt met andere ogen te bekijken.

Bekijken vanuit een ander perspectief, het perspectief van de mogelijkheden, van dat wat er ook is maar door het tegenovergestelde, het negatieve dagelijks zichtbaar te maken, in wezen niet meer geloofd wordt. In wezen ja, want dat de meeste mensen erdoor geraakt worden is dat wat wel duidelijk is wanneer je de “zorg en ziektegevallen” bekijkt. De zorg en ziektegevallen en getallen bekijkt. Wie heeft er in zijn familie geen persoon die lijdt? Want het lijden lijkt eerder vanzelfsprekend dan het gelukkig zonder zorgen zijn. Het gelukkig zonder zorgen zijn is de uitzondering op de regel geworden. Nou dat de uitzondering werkelijk geldt, voor wie zonder regels maar wel met de norm die God gesteld is leeft, dat mag iedereen die en alles wat zijn of haar leven leeft zelf weer ervaren. Dat mag iedereen die de wereld vanuit het juiste perspectief, vanuit de juiste positie bekijkt weer gaan zien. Want de wereld is dan vele malen mooier en beter dan wanneer je dit vanuit de negatieve hoek bekijkt of in wezen aanschouwt.

Want wanneer je het zo gaat bekijken, zul je het ook werkelijk zien. Wanneer jij kijken bent, zul je ook werkelijk weten wat er speelt. Dan zul jij werkelijk weer zien wat er achter zit en wat de werkelijke en wezenlijke reden, de oorzaak en het gevolgprincipe met zich meegebracht heeft. Want het werkelijk helpen van mensen, het werkelijk helpen van de mens, dier en moeder natuur doe je het best door ze te leren om zelf te kunnen leven. Zelf te kunnen leven en alles wat er op hun pad komt zelfstandig, op eigen kracht te doorstaan. Zelfstandig en op eigen kracht met behulp van de kracht die God door Onvoorwaardelijke Liefde te geven, aan ieder mens heeft meegegeven. Die God door en dankzij Jezus met iedereen die en alles wat leeft heeft kunnen delen, tot in de eeuwigheid.

Eeuwigheid, tot in lengte van dagen. Maar wanneer we de dagen verleggen, wanneer we de dag en de nacht met elkaar verwarren, zullen we uiteindelijk gaan ervaren dat we niet meer op natuurlijke wijze kunnen functioneren. Zullen we gaan denken dat we ochtend of avondmensen zijn. Ja, dat is wat ons wijs gemaakt wordt, dat is wat we zijn gaan denken, doordat er ooit iemand is geweest die ons dit verteld heeft. En ja, wanneer je je leven op die wijze gaat leven, dan kun je 's morgens als avondmens minder goed uit bed komen en ben je als ochtendmens 's avonds geen cent meer waard. Gek, raar of toch heel logisch omdat je zo geprogrammeerd bent? Het antwoord op de vraag leer je wanneer je weer gaat ervaren hoe het is om werkelijk met de natuur te leven. Zou meteen ook een stuk beter zijn i.v.m. de opwarming van de aarde. Leven met het licht, leven met de kracht en leven met dat wat God vanuit Liefde met ons heeft willen delen, nog steeds deelt, evenals de levensadem aan de persoon die ervoor kiest om bij zijn of haar ouders geboren te worden, vanuit liefde, onvoorwaardelijk.

Onvoorwaardelijk doordat hij of zij er met heel zijn of haar hart voor kiest om de aanvulling in het leven van zijn of haar ouders te zijn. De aanvulling, waardoor hij of zij van waarde is, de waarde die hij of zij er door God zelf aan toekent, erop vertrouwend dat zijn of haar ouders er heel het leven voor hem of haar zullen zijn. Er gedurende het leven wat geleefd wordt voor hem of haar zullen zijn, ongeacht de keuzes, ongeacht de goed en of fout keuzes die worden gemaakt. Omdat een liefhebbende ouder, een ouder die ziet en ook kijkt, weet dat ieder mens zijn of haar eigen leven vorm mag geven, ieder mens ook zijn of haar kind het leven mag leven waarvoor gekozen is. Het eigen leven leven, het eigen leven waar dit mensje naast dat het voor hem of haar heeft gekozen recht op heeft. Het recht om goed te doen, evenals het recht om te doen wat zo nu en dan leidt tot het maken van onjuiste keuzes en beslissingen, het maken van fouten, die alleen fout zijn wanneer deze niet door de persoon als zodanig beschouwd of geaccepteerd worden. Dat hij of zij er dan de gevolgen van zal gaan ondervinden is de kans die het leven ons allemaal biedt.

Dit is de enige uitleg die geldt, die geldt voor het ontstaan van gevolgen en het vervolg wat in eerste instantie ook fout zal zijn maar ten goede kan keren wanneer het leerproces start. Wanneer de persoon leert van dat wat hij of zij fout heeft gedaan zonder meteen fout te zijn. Want een mens mag fouten maken, fouten die hem of haar worden vergeven, fouten die hem of haar op geen enkele wijze ten laste worden gelegd wanneer hij of zij wezenlijk en werkelijk berouw en of spijt betuigt. Berouw of spijt heeft van dat wat hij of zij heeft gedaan en dit ook op geen enkele wijze meer zal herhalen. Omdat het herhalen van dat wat fout is, leidt tot belasting, het herhalen wat fout is leidt tot dat waardoor je je belast maakt.

Waardoor je jezelf onnodig of soms eerst “noodzakelijk” belast, doordat elk mens mag leren van de fouten die hij of zij zelf maakt. Dat de fouten van de ouders, de grootouders of ieder ander ook werkelijk weer alleen bij de ander gelaten mogen worden is wat iedereen die en alles wat leeft weer mag weten. Wat iedereen die leeft en alles wat leeft weer mag begrijpen, omdat het weten en begrijpen iets is wat pas gevoeld wordt, wanneer je het zelf ervaren hebt. Het zelf zo voelen is goed wanneer je degene die of dat wat de belasting veroorzaakt, degene die of dat wat de belasting veroorzaakt heeft kunt laten. Kunt laten voor wat hij of zij is, te laten voor wat hij of zij was, te laten voor wat het is of te laten voor wat het was, omdat je er te allen tijde in het hier en nu voor mag kiezen om iets op geen enkel moment jouw last te laten zijn.

Want ook dit is iets wat je zult begrijpen wanneer je jouw leven door Liefde Licht en Kracht laat leiden, wanneer de jouw ingeblazen levensadem weer serieus neemt. Omdat dat wat jou de adem ontnemt of beneemt, op geen enkele wijze jouw leven over zal mogen nemen. Dat wat jou de ademen ontnemt of beneemt op geen enkele wijze door jou als jouw belasting geaccepteerd hoeft te worden. Doordat dit iets is wat God op geen enkele wijze aanmoedigt, dit iets is wat God op geen enkele wijze aangemoedigd heeft en of zal aanmoedigen. Alleen dat wat jou in vrede laat zijn, alleen dat wat jou in vrede met jezelf en ieder ander laat zijn is dat wat Gods zegen heeft, dat wat God geregiseerd heeft en in werking heeft gesteld om jou en al zijn kinderen mee van dienst te zijn. Jou en al zijn kinderen, omdat God nooit en door Jezus ook werkelijk nooit onderscheid zal maken tussen jou of wie maar ook, doordat Hij al zijn kinderen liefheeft als zichzelf. Hij iedereen die en alles wat leeft, als zichzelf liefheeft, eeuwig en onvoorwaardelijk.

Van Hoop naar Vertrouwen!

*Wanneer je hoop hebt, kijk je uit naar dat wat ooit komt, wat ooit eens zo zal zijn en kunnen wezen, wanneer je leeft of
Wanneer je hoop hebt, kijk je uit naar dat wat ooit komt, wat ooit eens zo zal zijn en mogen wezen, wanneer je doet alsof?
Wanneer je hoop hebt, kijk je uit naar dat wat ooit komt, wat ooit eens zo zal zijn en is, maar wie weet dit, hoe mooi, tof?*

Ja tof, gaaf, super, knap, goed, geweldig, wonderbaarlijk en noem nog maar eens een aantal begrippen op die jij wel kent. Tot nu toe worden deze worden gebruikt in het kader van iets wat of iemand die gewaardeerd wordt, gave, wonder, talent.

Maar de gave en het wonder zijn we allemaal, is iedereen die en alles wat leeft en er bewust iedere dag weer zelf voor kiest. Tenzij je wilt wachten tot de eeuwigheid zich aandient, wilt wachten tot jou de hoop ontnomen wordt, tot je jezelf verliest.

Ja jij verliest, jij verliest het leven en de kans om vooruit te gaan, verder te kunnen en dat te doen wat de liefde nu leidt. Jij laat je leiden door iedereen die zegt dat het zo is, de bewijzen aan kan dragen, foto's, apparatuur, het bewijs, tijd.

Waarom zou je daarvoor gaan, waarom zou je je laten leiden door dat wat de ander je vertelt, je zegt of zelf(s) adviseert. Wanneer jij werkelijk een kind van God bent, broer of zus van Jezus, kun jij veel meer dan, ja dan wie dan ook, geleerd.

Wie heeft er geleerd om jouw leven te leiden, wie heeft er geleerd om jou te helpen, wanneer je het zelf niet meer weet.

Ik wist het op jonge leeftijd al, toen ik heel klein was, herkende ik mijn kracht en kennis, waardoor ik verweet.

Ja het verwijten van, het verwijten maken aan het adres van de ander, ieder ander of alles wat anders en naast jou, mij is. Ik weet inmiddels dat dit onjuist was, mij geen vreugde heeft bezorgd, wel pijn en verdriet, waardoor ik kies, me niet vergis.

Ik heb mijn verantwoordelijkheid genomen, mede dankzij Pa Ulrich die mij daar op gepaste, juiste wijze op gewezen heeft. Dat ik het daarom ook iedereen gun, die in leven is, die zijn of haar leven zelf wil creëren, maakt, in wezen “vorm” geeft.

Ieder mens mag zijn of haar leven zelf vormgeven, zelf scheppen en dat doen wat van waarde is en zal mogen zijn. Doordat het leven leven, jouw leven leven, je helpt te groeien, te vertrouwen en je te maken tot wie je bent, zonder de pijn.

Pijn die de mens accepteert of onderdrukt, voldoende middelen om dit laatste te doen, al dan niet aangemoedigd. Aangemoedigd door iedereen die en alles wat in het systeem past, het perfecte plaatje, vastgelegd is, geschiedenis, een ieder die anders denkt, doet of ook maar zegt en ontmoedigd.

Ontmoedigd doordat je dan een stempeltje krijgt, buiten de boot valt, voor gek wordt verklaard of zelfs voor gek versleten. Ze zouden zelf eens een dagje, een weekje of een maandje los moeten zijn van de programmering, zelf weer echt weten.

Weten dat in het hier en nu de hoop, angst is geworden en vertrouwen alleen in een zekerheid en garantieclausule zit. Ik doe daar niet meer aan mee, vertrouw gewoon en ik bid.

Ja ik bid iedere dag, ik bid voor een ieder die zich laat misleiden door alles wat hem of haar wordt verkocht, geleerd. Omdat het leven wanneer je het leeft, je de feiten toont en laat zien, voelen en ervaren, waardoor je vanzelf weet, verkeerd.

Ja het voelt verkeerd, sterker nog je kunt je op die wijze op geen moment meer vrij voelen, de “zogenaamde democratie!” Ik heb er werkelijk niets meer mee, ik ben er klaar mee, sociaal, democraat of liberaal, spoel het maar door, kijk, zie.

Zie nou zelf eens wat er gebeurt, wat er gebeurd is en wat er nog steeds lijkt aan te komen, wanneer we het laten gebeuren. Ik wil geen strijd leveren, ik strijd op geen enkele wijze meer, ik weet dat het goed komt, heb vertrouwen in God de mens en weet dat we allemaal een droom delen, waarom zo zeuren?

Waarom blijven we zeuren en zemelen over van alles wat zo simpel is en zo simpel kan zijn wanneer we ons leven leven. Door iedere dag te nemen zoals deze komt, iedere dag te doen wat mogelijk is, kunnen we vooruit mogen we verder, geven.

We mogen verder wanneer we dat weer geven wat in ons zit, wat in ons is, het licht, de liefde en de onuitputtelijke kracht. Doordat God onze Vader is, ons Aller Vader is, in liefde en vanuit onvoorwaardelijke liefde, het leven en echte macht.

Macht, tot de derde macht, machtverheffen, de wiskundige operatie, die wordt geschreven als x^n , de toegevoegde waarde. Want “n” is in dit geval een positief geheel getal, waardoor, herhaalde vermenigvuldiging feit is, we weer van hoop naar vertrouwen kunnen, omdat het zo is, nu, Vrede op aarde!

Vrede op aarde in de mensen en welbehagen, want Ere zij God en zeg nu zelf, wie verdient er meer eer dan God die ons een leven heeft gegeven wat we zelf in mogen vullen? Wat we zelf in mogen vullen en vorm kunnen geven, wanneer we weer vanuit ons hart gaan leven. Wanneer we weer vanuit ons hart gaan doen wat bij ons past en bij ons hoort. Want door te doen wat bij ons past en hoort krijgen we energie, geeft het ons energie en zullen we op geen enkele wijze belast worden met alles wat ons aan het einde van de dag uitgeblust naar bed laat gaan of sterker nog, met een gevoel dat we nog zoveel moeten doen waar we geen tijd voor hebben gehad. Ook dat herinner ik me nog als de dag van gisteren, ook dat weet ik nog van toen ik een fulltime baan had en daarbuiten 20 uur in de week van en naar het werk reisde, omdat ik dat als mijn leven geaccepteerd had. Ik blij was met de baan die ik had, omdat ik er mijn huis en alles wat ik nodig had mee kon betalen. Ik er zelfs een tweede auto van kon rijden en meerdere keren per jaar op vakantie van kon gaan. Ja, ik kon alles behalve rust vinden, met een voldaan gevoel slapen. Ik had geen tijd voor mijn familie en vrienden, ik had geen tijd, ik moest nog.... van alles. Ik moest nog zoveel doen, dat ik in wezen nooit tijd had om te kijken wat ik nou werkelijk zelf nodig had. Wat ik nodig had, omdat het nodig was. Ik het nodig had om te kunnen leven?

Dacht ik dat echt of voelde ik het zo? Voelde het zo omdat iedereen het deed of voelde het zo omdat ik wist dat het zo was en het mij een goed gevoel gaf? Nee, een goed gevoel gaf het me zeker niet, dat kreeg ik van lekker eten, samen zijn met de mensen waarvan ik hield en het er naast mijn werk kunnen zijn voor wie mijn hulp nodig had. Want helpen van mensen dat heb ik al mijn hele leven gedaan. Zelfs toen ik me daar nog op geen enkele wijze bewust van was. Toen ik nog onbewust was.

Dat wat heel veel mensen zijn die iedere dag in het rolmodelpatroon zitten wat gecreëerd wordt, om Ja, om ervoor te zorgen dat iedereen hetzelfde denkt, hetzelfde doet en wanneer er maar genoeg voorkeuren gecreëerd worden, wanneer er maar genoeg aanbod is, blijven we daar gewoon vrolijk mee doorgaan, omdat de mens in wezen een tevreden wezen is. De mens in wezen goed is, een goed mens, tenzij men de grens, de geldende grenzen overschrijdt. Grenzen die je van huisuit, van de maatschappij, van de media, kortom van de ander hebt meegekregen, omdat het je is verteld. Heb je zelf weleens nagedacht over wat jou baat en wat jou schaadt, wat jou wezenlijk baat en schaadt. Ja, daar ben ik weer, ik wel, ik heb zeeën van tijd en deel dit met iedereen die en alles wat mijn hulp en advies nodig heeft omdat ik zonder oordeel ben.

Doordat ik geen oordeel heb over jouw leven, het leven van de ander, ieder ander of alles wat anders is dan ik, omdat het mag en het goed is. Iedereen mag zijn of haar eigen leven leiden en dat doen wat hem of haar gelukkig maakt. Wat hem of haar de persoon maakt die hij of zij altijd al wilde zijn. Want dat ook dat de droom is die je daardoor zelf weer waarmaakt is dat wat iedereen weer mag weten. Wat iedereen die en alles wat zijn of haar leven leeft weer mag weten. Omdat het leven van jouw leven, het leven van het leven wat jou gegeven is, zonder oordeel mag zijn en zonder oordeel kan wezen, wanneer je je ervoor inzet, wanneer jij weer doet wat bij je past en hoort. Omdat het passende en dat wat bij je hoort je helpt. Je helpt om je te ontwikkelen, je helpt om dat waarin ik geloof, waarin en van waaruit ik mijn leven leef, weer waar maakt. Weer waar maakt voor iedereen die en alles wat leeft. Het leven waarin je jezelf en iedereen die je kent of nog niet kent weer mag ontmoeten, dat het “ontmoeten” daaraan voorafgaat is zeker.

Van Geloof naar Ontwikkelen ~ Ontmoeten!

Wanneer geloven weer ontwikkelen door ontmoeten wordt, zijn we op de goede weg, mogen we verder, is 't leed geleden. Wanneer geloven weer ontwikkelen door ontmoeten wordt, zijn we op de goede weg, mogen we vooruit, de weg betreden.

De weg die ons leidt naar dat wat de nieuwe dag ons brengt en wat de nieuwe dag ons onvoorwaardelijk zal gaan geven. Iedere dag ons leven in liefde accepteren en het leven van ieder ander laten voor wat het is, dat is het recht op leven.

Recht, het levensrecht, op geen enkele wijze in een “contract” of “schriftelijke overeenkomst” vastgelegd, wel in ieder hart. Dat wat Jezus heeft gerealiseerd, wat Jezus heeft geregeld, dat wat Jezus ons heeft gegeven, uit liefde, omgekeerde smart.

Jezus gebruikte de pijn die Hij heeft gevoeld om het juiste te doen en dat te laten, wat ieder ander in dit leven promoot. Waardoor Hij allereerst zichzelf geholpen heeft, zichzelf zeker en veilig heeft gesteld, waardoor wij zijn, levensgenoot.

Levensgenoot, doordat we nu samen mogen zijn en samen kunnen genieten van dat wat we als gave hebben gekregen. Wat mij verbaasd heeft, is dat er nog zoveel mensen zijn die wel weten, de knowhow hebben, maar toch liever zwegen.

Waarom zouden zij hebben gezwegen, welke last hebben zij daarvoor moeten dragen en was het dit alles dan echt waard? Ik ben blij dat ik me zo fijn voel bij het kunnen en mogen delen van wat ik weet, zelf(s) of juist vanwege het feit dat vele mensen in angst leven, daarom alleen liefde en geen zwaard.

Omdat ik er zeker van ben dat ieder ander, alles wat naast mij in leven is daar dan in vrede door verder zal mogen leven. Weet ik zeker dat ik het juiste heb gedaan, dat is waarin ik geloof, me door mezelf te ontwikkelen en “mijn eigen ik” te hebben ontmoet, door letterlijk ontmoeten, nu nog dagelijks mee bezighoudt, me onvoorwaardelijk voor inzet, vergeven.

Ja, ik vergeef mezelf en iedereen die ooit iets fout heeft gedaan, waar de ander door belast is geraakt, last van heeft gekregen, zelf(s) al hebben zij hier ook zelf mee ingestemd. Want weet je lieve mensen, weet je wat het is, ik ben net als jij een mens, een broer of zus van Jezus, allemaal voorbestemd.

En wie een ander idee, een andere gedachte of soms zelfs ander oordeel heeft of een geheel eigen keuze, mening. Daarvoor stel ik me in, daarvoor staat mijn deur open, die mag binnenkomen, het staat je vrij, geen lasten of een lening.

Ieder mens mag zijn of haar eigen mening en oordeel hebben zolang deze maar begrijpt wat de gevolgen zullen gaan zijn. Omdat de mening die op de juiste gronden is gebaseerd ook werkelijk zoden aan de dijk mag zetten, de andere echter pijn.

Pijn die in tegendeel tot wat in het hier en nu gezegd wordt vaak in de portemonnee te voelen is, door gewaarwording. Ervaren door zelf mee te maken, ieder zo zijn of haar ding.

We mogen allemaal ons eigen leven leven, liefst in overeenstemming met dat wat ons hart ons leert, voorschrijft. Doe jij liever iets anders, risicovols of dat wat op een bepaalde tijd en wijze vraagt om een ander plan van aanpak, doordat jij niet meer verder kunt, de ontwikkeling stopt, ontmoeten blijft.

Ieder mens die over zijn of haar grenzen heen gaat, ieder mens die dat doet wat hem of haar in een moeilijke positie brengt en daardoor zal worden geconfronteerd met zichzelf of dat wat hem of haar beperkt, zal mogen weten wat daar de reden van is. En natuurlijk kun je ervoor blijven kiezen om de reden, de oorzaak en alles wat eruit voortvloeit door de ander te laten beoordelen, te laten aanpakken, te laten verhelpen, de vraag is en blijft, wie help je daarmee, jezelf of toch de instanties die daaraan verdienen. Die verdienen aan het feit dat jij weigert naar jezelf te kijken, die verdienen aan het feit dat jij over je grenzen heen gaat en dit wanneer je een dergelijke ervaring hebt gehad al vaker blijkt te hebben gedaan in dit leven.

Wanneer je namelijk meerdere keren hulp nodig hebt gehad, zul je zonder twijfel weten waar het door ontstaan is, wat de reden van jouw beperking is, bij mij was het vallen, door niet te luisteren naar mijn hart. Omdat ik in wezen al mijn hele leven weet, dat er meer mogelijk is dan wie maar ook kan bedenken, er voor mij, maar ook zeker voor ieder ander veel meer mogelijk is dan waar je ooit maar rekening mee zou willen houden. De vraag is, is het willen of kunnen, omdat het willen en kunnen lijntje net zo dun is als het draadje waarmee een spin zijn of haar web spint. Dat dit draadje ook minstens zo sterk is, zal iedereen weer gaan ervaren die zijn of haar leven in dienst stelt van dat wat werkelijk leidt, iets. Iets of niets, daar is de uitspraak weer, in dit geval het goede, dat wat werkelijk van waarde is, doordat het je brengt waar je mag wezen en waar je kunt zijn. Waar je ook iedere dag leeft, geeft, doordat jij van waarde bent. Je wanneer jij je mogelijkheden en je gave benut, de middelen om jouw droom te realiseren vanzelf aangereikt krijgt. Aangereikt krijgt om de ander, ieder ander en alles wat anders en naast jou is, nu ook mee te kunnen en mogen helpen.

Van Eén naar Samen!

Van Eén naar Samen, waarom zou ik dat in Hemelsnaam willen bereiken en daar al die jaren nog moeite voor doen? Omdat ik weet hoe het voelt, wat het mij waard is, doordat ik er iedere dag weer blij van wordt, het goed voelt, fatsoen.

Fatsoen ja, dat wat mij is bijgebracht door zowel mijn vader Pa Ulrich als mijn moeder Ma Ulrich, mijn grote voorbeeld. Doordat zij het in haar leven gered heeft, altijd zichzelf te blijven, te doen wat haar gelukkig maakte, jawel, onverdeeld.

Zij gaf haar onverdeelde aandacht aan iedereen die daar om vroeg en daar blij van werd, door met haar samen te zijn. Daarbij deelde ze haar verdriet en dat wat zij meegemaakt heeft met weinig mensen, geleerd door haar leven, de pijn.

Pijn die van mijn moeder de vrouw maakte, waar ik tot aan mijn achtste jaar als een klit aan hing, tot vervelends toe. “Mama gaan we nu naar huis”, voor velen een naklinkend geluid, gezeur of iets wat zij zich nog steeds herinneren, hoe?

Hoe komt het dat hen dit nog bijstaat, zij vele andere dingen die tegelijkertijd speelden en voor hen golden, zijn vergeten, Doordat de band die ik met mijn moeder had, die ik met mijn moeder heb en die ik altijd met haar houd, mij laat weten.

Laat weten hoe het leven in elkaar zit en waar zoals velen zeggen en de uitdrukking geld, “Abraham de mosterd haalt”. Doordat ik er zelf niets aan over wil houden, ik er zelf persoonlijk op die wijze geen “baat” bij heb, dus onbetaald.

Ja onbetaald, omdat het krijgen van geld voor algemene kennis iets is, waar ik voor mijn gevoel niet meer kan leven. Dat ik er wel iets mee moet doen, ik er wel iets mee kan doen, dit ook wil en mag, is wat ik zeker weet, het is mij gegeven.

Nu de zon zo heerlijk in de kamer schijnt en mij in het zonnetje aan de tafel laat schrijven op deze tweede kerstdag. Hoor, zie en voel ik mijn mams naar me kijken, alsof ze me haar goedkeuring geeft, trots op wat ik doe, haar lieve lach.

Lach ja, doordat zij iedere dag deed wat haar blij maakte, waar ieder ander ook zelf van zou kunnen en mogen leren. Dat is ook wat ik haar vroeg, wanneer ik aanbod haar levensverhaal te schrijven, dit gaat veel verder dan vereren.

Mijn moeder, de vrouw die mij haar hele leven heeft bijgestaan, zelfs op de momenten waarop zij het moeilijk had. Waarvoor ik haar nog iedere dag dankbaar ben, iedere dag wil laten weten dat ik mijn best doe, haar “dit” laat zien, wat?

Dit, het schrijven van mijn boeken, het blog, maar ook zo nu en dan alleen een spreuk in de morgen wanneer dit zo loopt. Omdat ik de ander, vele andere mensen naast mezelf wil blijven helpen, zonder mezelf te vergeten, soms onverhoopt.

Soms vergeet ik mezelf weleens en word ook ik meteen op mijn plaats gezet, waardoor ik echt weer even bij af ben. Plaatsvervangende schaamte maakt zich dan meester van mij en daarmee dealen is dan ook nog steeds letterlijk een struikelblok, waar ik gelukkig dan wel weer mee om kan gaan, doordat ik samen en één kan zijn, gedeeld met de computer of zoals dit vroeger ging met papier en een pen.

Wanneer ik iedere dag kan schrijven, is het leven werkelijk de moeite waard. Dan kan ik dat doen wat nodig is en heb ik aan het einde van de dag een voldaan gevoel, zelfs wanneer er dingen in huis niet helemaal perfect zijn. Want de perfectie die ik van mijn Mams heb meegekregen, kan ik in ieder geval op een aantal dagen in de maand inzetten om er een ander gelukkig mee te maken. De perfectie die nodig is, om de ander te helpen en er zelf onze boodschappen van te kunnen doen.

Want door te doen wat mijn mams me als de beste lerares heeft bijgebracht ben ik ervan verzekerd dat ik altijd eten zal hebben, dat er altijd eten is en ik voor Ulrich en mezelf kan zorgen. Het “geef ons heden ons dagelijks brood”, uit het gebed, is daarmee werkelijk gegarandeerd. Maar hoeveel mensen zijn er nog die liever iets anders doen? Hoeveel mensen hebben er op dit moment het idee dat alles wat zij nu doen een bijdrage levert aan hun levensonderhoud en dat doen wat hen in hun eigen levensonderhoud kan voorzien? Hoeveel, weet jij het en kun jij dit met zekerheid zeggen of is het iets wat je evenals alles wat in wezen onbelangrijk is denkt? Ja onbelangrijk of toch niet, doordat zij werken, een baan hebben of iets doen voor “de luxe”, de extra’s die in wezen wel mooi kunnen zijn, ook zeker mogelijk wanneer je dit wenst, maar in wezen buitennissig en buitensporig zijn. Want door te denken, zonder te weten waar je blij van wordt, dat je voldoende hebt, blijf je altijd naar meer verlangen, zul je altijd meer willen en meer wensen dan je in wezen nodig hebt, dan in wezen nodig is, waardoor je in wezen jezelf iedere dag een klein beetje tekort doet. Ik ben er mee gestopt. Ik ben gaan leven en doe dat wat mij gelukkig maakt en weet je, ik weet zelfs dat dit voor iedereen mogelijk is. Ik weet dat ieder mens in liefde, geluk en gezondheid kan leven met dat wat hem of haar geboden wordt, vanuit het eigen hart.

Liefdevol Samenzijn!

Liefdevol Samenzijn♥, doordat we in wezen allemaal één hart zijn, doordat we in wezen en wezenlijk allemaal dit hart delen. En wanneer je het gevoel hebt dat je er alleen voor staat, kan ik je zeggen dat dit in geen geval zo is, doordat je altijd samen bent, samen met de mensen die je dierbaar zijn, liefst velen.

Ja velen, doordat ik mij leven graag deel, ik graag deelgenoot ben van het leven van de ander, doordat ik er echt van leer. Leer wat ik zelf nog niet weet, wat ik zelf vergeten ben, doordat ik me nog steeds niet alles kan herinneren, wel meer.

Meer dan toen ik ervoor koos om nog niet iedereen toe te laten in mijn leven, het leven wat ik tot dat moment leefde. Doordat ik geen gemis voelde, ik nog steeds geen gemis voel, wel dankbaar ben, ook echt weet wat de ander zelfs beleefde.

Beleefde door zijn of haar hart open te stellen voor mij en iedereen die met hem of haar in leven is en ook blij kan zijn. Blij doordat deze mens verdriet ervaren heeft, de kleine dingen is gaan waarderen, niet langer overschaduwd, de pijn.

Pijn die ervoor zorgde dat de zonnige zijde van het leven niet langer gezien werd en daardoor ook niet meer werd gevoeld. Terwijl het leven leven, dat is waar deze persoon en mens zich iedere dag voor ingezet heeft, zichzelf gegeven onbedoeld?

Onbedoeld of zonder er zich zelf bewust van te zijn en te wezen, door het afwezig zijn van de eigenwaarde en alles wat daarmee gepaard zou gaan en in het hier en nu nodig om. Wetende dat het mogelijk is, de liefde voelen, hier nu alom.

We hebben allemaal het leven en de gave tot het liefhebben gekregen van Onze Hemelse Vader, Onze Lieve Heer. Wanneer we er dan vanuit gaan dat deze liefde met seks te maken heeft, doen we onszelf tekort, ziektes, doodgaan en wat er nog meer aan verbonden is, we zien het nu telkens weer.

Zoveel mensen die zichzelf tekort doen, doordat het liefdevol samenzijn hen leert dat zij zichzelf eerst moeten vergeten. Terwijl het tegenovergestelde dat is wat waarheid is, wat waarheid zal zijn, wat waarheid was, we mogen beter weten.

We mogen weten dat het leven, het leven van ons en ieder leven van waarde is voor iedereen en voor ons allen samen. Wanneer we echter onszelf tekort doen, blijft er geen liefdevol meer over, zullen we ons blijvend pijnigen en ook schamen.

Schamen voor dat wat we denken, zeggen en soms ook doen. Niet langer de hoogstwaardige op de lijst, door goed fatsoen.

God heeft de mens naar zijn evenbeeld geschapen, Jezus als zijn Eniggeboren Zoon naar de aarde laten gaan, uit liefde. Geloof en denk je dat het Zijn bedoeling was, dat deze mens, dit Licht zonder zonden, geofferd mocht worden, gekruisigd, en bespot, waarbij men zijn handen en voeten doorkliefde.

Hoe kunnen wij als mens zonder zonden verder leven en dat doen wat ons de mens maakt die weer het voorbeeld kan zijn? Door weer de waarde van liefhebben te gaan aannemen, dat wat nodig is, wat ons en ieder ander helpt, los van cultuur, geloof of enige andere levensinstelling, levenshouding of levenswijze, Gods voorbeeld volgen, Liefdevol Samenzijn!

Nawoord

Liefdevol Samenleven is in wezen liefdevol samenzijn. De persoon naast jou in zijn of haar waarde laten door hem of haar als jouw gelijkwaardige te zien. De persoon te zien die jij werkelijk bent, waardoor je de ander, ieder ander en alles wat anders is ook werkelijk weer ziet. En wanneer je dit kunt, wanneer je jezelf weer bent, weer kent en accepteert, ben je als mens in staat om iedere dag met jezelf, iedereen die en alles wat leeft te leven. Ben je in staat om te delen en dat te doen wat werkelijk een bijdrage levert aan het leven van jouw leven en het leven van iedereen die jouw pad kruist, die jouw pad loopt en die zo nu en dan samen met jou oploopt. Omdat het oplopen dat is wat werkelijk van waarde is. Het vooruit lopen dat is wat ervoor zorgt dat jij als mens verder kunt. Wanneer jij jouw leven leeft ga je ook alleen maar vooruit. Wanneer jij het leven leeft wat de ander van je verlangt ga je in wezen iedere dag een stapje terug, dan word jij in leven iedere dag een beetje verder beperkt in wie jij bent en wat jij kunt, waardoor je verouderd.

En het verouderen is het principe wat in wezen op geen enkele wijze door God voorzien is, wat op geen enkele wijze door God voorzien was, omdat wij altijd zijn kinderen zullen zijn en blijven. Wanneer wij zijn gelijke willen zijn en blijven zullen we het kind in ons moeten blijven koesteren, het kind in ons blijven voeden en het kind in ons iedere dag de uitdagingen moeten bieden die het leven ons geeft. Wanneer we bereid zijn om God weer in ons leven toe te laten, God weer deel van ons te laten zijn, zijn we als mens allemaal weer in staat om het leven liefdevol te aanschouwen, liefdevol te beschouwen en als dusdanig te delen, met iedereen die en alles wat leeft. Ik ga daarvoor, zodat ik Liefdevol Samenleef, Onze wil, Gods wens!